

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116223861
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116223861.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., E. XX, právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516 so sídlom Bratislava, Pribinova 25, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 403,52 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/167/2016-30 zo dňa 12.12.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 403,52 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému tiež uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, výška ktorých bude vyčíslená v rozhodnutí po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

2. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa skonštatoval, že žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12C/7/2014 uplatnil nárok na vydanie rozhodnutia, ktorým súd určí, že poplatok 215,75 eur za službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a súčasne sa domáhal uloženia povinnosti uložiť žalovanému zaplatiť mu sumu 805,37 eur. Žalobca žalobu odôvodnil poskytnutím úveru vo výške 1.500 eur za zmluvne dohodnutých podmienok, pričom celková výška úveru predstavovala 3.375,54 eur, z ktorej si žalovaný okamžite započítal poplatok 215,75 eur, čo predstavuje až 14,3 % z úveru, čo pri úroku 70,01 % predstavuje neprijateľné plnenie. Súd prvej inštancie v uvedenom konaní určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve č. XXXXXXXXXX o revolvingovom úvere v článku 8.1 zo dňa 15.07.2011 týkajúca sa možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, vo výške 215,75 eur a vo výške 112,08 eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia 403,52 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol aj o náhrade trov konania. Uvedený rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/87/2015-138 potvrdený s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

3. V predmetnom konaní žalobca uviedol, že žalovaný sa správal neadekvátne, už keď bola podaná žaloba v konaní 12C ho kontaktoval zástupca žalovaného, ako aj jeho zamestnávateľa ešte 31.03.2015

s tým, že neplatí pôžičky, navštívil jeho matku, takéto správanie je neakceptovateľné. Úver poskytnutý žalovaným žalobca uhradil aj preplatil, preto žalovaný nemal dôvod na žalobcovi nič vymáhať. Ujmu spôsobenú žalovaným žalobcovi žalobca videl v správaní žalovaného, ktorý ho obťažoval, správal sa spôsobom, čo psychicky trápilo manželku a dotýkalo sa aj žalobcu, chodil kontaktovať susedov, matku žalobcu, ktorým hovoril, že žalobca je neplatič.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatoval, že v prípade porušenia povinnosti, okrem iného upravených aj v ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, má právo spotrebiteľ, v prípade úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti v súlade s týmto zákonom, na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žalobca bol nepochybne úspešný v uplatnení práva a povinnosti súdnou cestou v konaní 12C/7/2014, keď súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2011, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, v čl. 8.1 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a tiež zaviazal žalovaného, totožného ako v tomto konaní na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 403,52 eur. Je preto zrejmé, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky, a teda k strate finančných prostriedkov, tiež k poškodzovaniu dobrého mena a povesti s poukázaním na vyjadrenie žalobcu, keď zo strany žalovaného prostredníctvom ním splnomocnených osôb dochádzalo k neprípustnému obťažovaniu osôb blízkych žalobcovi, ale aj osôb z okolia žalobcu tvrdením, že žalobca je neplatič, čo v danom prípade rozhodne nebola pravdivá skutočnosť. Z uvedeného dôvodu súd považoval žalobu v celom rozsahu za dôvodnú a vyhovel jej v súlade s výrokovou časťou rozsudku.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 251, § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP s konštatovaním, že plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

6. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný. Odvolanie podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Napádal predovšetkým nepreskúmateľnosť rozsudku, keďže tento neobsahuje žiadne dôvody, v zmysle ktorých súd určil výšku primeraného finančného zadosťučinenia. Súd neuviedol, na základe čoho určil priznanú sumu. K otázke riadneho odôvodnenia poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS/14/07 so záverom, že absencia odôvodnenia týkajúca sa konkrétnej výšky nároku je porušením práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Ďalej súdu prvej inštancie vytykal, že finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. možno priznať len ak došlo k porušeniu povinnosti predávajúceho podľa uvedeného zákona alebo osobitného predpisu. Súd sa dopustil zásadného pochybenia konštatujúc, že bolo vydané rozhodnutie medzi stranami sporu predstavujúce rozhodnutie o porušení povinnosti žalovaného, a teda je daný predpoklad na postup podľa uvedeného ustanovenia, pritom rozhodnutie vo veci 11C/6/2014 nie je rozhodnutím podľa uvedeného ustanovenia. V konaní tiež nebolo preukázané, aby žalovaný obťažoval osoby blízke žalobcovi tvrdením, že je neplatičom. Uvedené tvrdenia žalobcu preukázané neboli. Toto žalobca netvrdil ani v podanej žalobe. Doplnenie takéhto tvrdenia je zmenou žaloby spočívajúcou v doplnení podstatných skutočností podľa § 140 ods. 2 CSP, o čom mal súd prvej inštancie informovať žalovaného. Žalovaný sa tak nemal možnosť k uvedenému vyjadriť. V konaní neboli dokázané skutočnosti, ktoré sa stali dôvodom pre rozhodnutie, ako to vyplýva z napadnutého rozsudku. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať mu právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 46,91 eur.

7. K odvolaniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 29.05.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. CSP 2 uvádza, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné predpoklady riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 CSP. Odvolacia námietka žalovaného, že napadnutý rozsudok nezodpovedá preukázaným skutkovým okolnostiam, preukazujúcich základ nároku je nedôvodná. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje v súvislosti s konaním na Okresnom súde v Prešove vo veci sp. zn. 12C/7/2014, v ktorom bol úspešným žalobcom, keď prvoinštančný súd vyhovel jeho žalobe a určil, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX v čl. 8.1. zo dňa 15.07.2011, týkajúca sa odplaty za možnosť odkladu splátok vo výške 215,75 eur a 112,08 eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň bolo žalovanému uložené vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 403,52 eur. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že sporné zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané. Pre nerozlíšenie splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bol úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkový. Žalobca preto mal povinnosť žalovanému vrátiť len to, čo od neho reálne dostal, teda sumu 1.284,25 eur, keďže žalobca žalovanému zaplatil sumu 1.687,77, bol žalovaný zaviazaný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 403,52 eur. Táto suma zároveň predstavuje sumu, ktorú súd prvej inštancie uložil žalovanému v predmetnom konaní zaplatiť žalobcovi, lebo došlo zo strany žalovaného k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu v uvedenej výške, spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a tým k strate finančných prostriedkov žalobcu. Je preto nedôvodná odvolacia námietka žalovaného, že nebolo medzi stranami sporu vydané žiadne rozhodnutie o porušení povinností žalovaného a že nie je daný predpoklad podľa § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z.z. s poukazom na rozhodnutie sp. zn. 11C/6/2014. Odvolací súd ešte uvádza, že rozhodnutím medzi stranami sporu, umožňujúcim aplikáciu ust. § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z.z. je rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 12C/7/2014, pričom uvedený rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu č. k. 20Co/87/20015-138 potvrdený Ak žalovaný poukazuje na rozhodnutie sp. zn. 11C/6/2014, takého rozhodnutie nebolo v napadnutom rozsudku ani uvádzané, ani naň prvoinštančný súd neprihliadal, podľa všetkého ani nemá žiaden súvis s predmetným konaním.

10. V spotrebiteľských vzťahoch určité povinnosti vznikajú i dodávateľom. Jednou z týchto povinností je i povinnosť upravená v ustanovení § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vychádzajúc z tohto ustanovenia proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená aj nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

11. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti s tým, že žalovaný prijal od žalobcu sumu 403,52 eur, aj keď na ňu nemal nárok. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody odôvodnil keď uviedol, od čoho odôvodnil nárok žalobcu na zaplatenie uvedenej sumy. To, že súd prvej inštancie uviedol aj iné dôvody, pre ktoré považoval nárok žalobcu za dôvodný, aj keď pre priznanie finančného zadosťučinenia nie sú podstatné, nemôže byť dôvodom na vyhodnotenie napadnutého rozsudku za nesprávny.

12. Keďže v odvolaní sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

13. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť

č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj ostatnými odvolacími námietkami.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu, t.j. aj čo do výroku o trovách konania.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 . CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi bol voči v odvolacom konaní neúspešnému žalovanému priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).